
Analiza sytuacji finansowej zespołów adwokackich w II półroczu 1975 r.

Palestra 20/4-5(220-221), 114-115

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

— dla Izby Adwokackiej w Lublinie	18	„
— „ „ „ w Łodzi	18	„
— „ „ „ w Olsztynie	6	„
— „ „ „ w Opolu	8	„
— „ „ „ w Płocku	10	„
— „ „ „ w Poznaniu	31	„
— „ „ „ w Radomiu	6	„
— „ „ „ w Rzeszowie	12	„
— „ „ „ w Siedlcach	6	„
— „ „ „ w Szczecinie	8	„
— „ „ „ w Toruniu	12	„
— „ „ „ w Wałbrzychu	8	„
— „ „ „ w Warszawie	25	„
— „ „ „ we Wrocławiu	10	„
— „ „ „ w Zielonej Górze	8	„

§ 2

Tracą moc dotychczasowe zarządzenia dotyczące określenia liczby aplikantów adwokackich i ich rozmieszczenia.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER
w/z dr Józef Szczerski
Podsekretarz Stanu

2.

Analiza sytuacji finansowej zespołów adwokackich w II półroczu 1975 r.

Z przedstawionej na posiedzeniu Prezydium NRA w dniu 25 lutego br. analizy sytuacji w zespołach adwokackich w II półroczu 1975 r. wynika, że w okresie tym działało 436 zespołów, w których praktykę zawodową wykonywało 3 876 adwokatów, w tym 3 200 adwokatów pełnozatrudnionych i 676 adwokatów emerytów i rencistów (niepełnozatrudnionych). W porównaniu z okresem objętym poprzednią analizą (*vide* „Palestra” nr 11 z 1975 r.) ogólna liczba adwokatów w zespołach zwiększyła się o 50 osób, liczba jednak adwokatów pełnozatrudnionych zmniejszyła się o 57 osób, natomiast liczba adwokatów niepełnozatrudnionych zwiększyła się o 107 osób.

Ogólna liczba zespołów adwokackich zmniejszyła się o 10 jednostek, głównie wskutek likwidacji w niektórych miastach sądów rejonowych; zamiast zespołów zostały utworzone w tych miejscowościach dyżurne punkty pomocy prawnej (DPPP).

Obroty zespołów adwokackich w rozpatrywanym okresie wyniosły 222 327 487 zł, koszty zespołów zaś — 81 916 251 zł. Na wynagrodzenia brutto członków zespołów przypadło 140 411 236 zł, a wynagrodzenia netto wyniosły ogółem 119 883 350 zł.

Wynagrodzenia netto adwokatów pełnozatrudnionych wyniosły 114 430 820 zł, natomiast adwokatów zatrudnionych w ograniczonym zakresie 5 452 530 zł.

Koszty administracyjne zespołów adwokackich kształtowały się w granicach od 33,9% (w Izbie kieleckiej) do 41,3% (w Izbie szczecińskiej). W skali krajowej

koszty te wynosiły przeciętnie 36,8%, czyli w porównaniu z okresem I półrocza 1975 r. uległy podwyższeniu o 0,3%. Graniczne wielkości kosztów administracyjnych zanotowały: najniższą — ZA Nr 2 w Koszalinie (25,1%), a najwyższą — ZA Nr 1 w Słubicach (61,6%). Koszty administracyjne poniżej 30% wykazały trzy zespoły, powyżej zaś 50% — siedem zespołów.

Z analizy danych o obrotach i wynagrodzeniach w zespołach adwokackich (biorąc pod uwagę jedynie adwokatów pełnozatrudnionych) wynikają następujące wielkości:

	w II półroczu 1975 r.	miesięcznie
a) obrót na adwokata	66 530,— zł	11 088,— zł
b) wynagrodzenie brutto	42 050,— zł	7 008,— zł
c) wynagrodzenie netto	35 760,— zł	5 980,— zł

W dziesięciu izbach adwokackich (spośród 17) wynagrodzenie netto jednego pełnozatrudnionego adwokata wyniosło więcej niż przeciętna krajowa (5 980,— zł), przy czym najwyższe kształtowało się ono w Izbie białostockiej (7 580,— zł) i w Izbie opolskiej (7 231,— zł), najniższe zaś w Izbie warszawskiej (5 137,— zł) i w Izbie krakowskiej (5 198,— zł).

Przeciętne wynagrodzenie netto w skali krajowej adwokatów niepełnozatrudnionych wyniosło w II półroczu 1975 r. 1 344 zł.

Wszystkie zespoły adwokackie zarejestrowały w II półroczu 1975 r. 173 093 przyjętych spraw z wyboru (na 1 adwokata przypada 45 spraw) oraz 15 044 spraw z urzędu (na 1 adwokata przypada 4 sprawy). Stosunek procentowy spraw z urzędu do spraw z wyboru (zleceń klientów) wyniósł 8,7% w skali krajowej. W porównaniu z I półroczem 1975 r. przeciętna liczba spraw na 1 adwokata zmniejszyła się o 3 sprawy. Najwięcej spraw z wyboru na 1 adwokata przypadło: w Izbie opolskiej — 58, w Izbie zielonogórskiej — 58, w Izbie rzeszowskiej — 56, w Izbie białostockiej — 54, w Izbie olsztyńskiej — 52. Najniższa liczba spraw z wyboru na 1 adwokata przypadła w Izbie warszawskiej — 33, w Izbie gdańskiej — 38, w Izbie lubelskiej — 40.

Liczba spraw z urzędu zmniejszyła się w porównaniu z poprzednim półroczem o przeszło 2 000 spraw. Najwięcej spraw z urzędu w stosunku do spraw z wyboru było: w Izbie koszalińskiej — 19,6%, w Izbie szczecińskiej — 16,3%, w Izbie gdańskiej — 15,4%.

Przeciętne rozliczenie za jedną sprawę z wyboru wyniosło 1 284 zł i wahało się od 1 051 zł w Izbie rzeszowskiej do 1 507 zł w Izbie gdańskiej.

Dokonując porównań sytuacji finansowej w II półroczu 1975 r. z sytuacją w II półroczu 1974 r. można stwierdzić, że obroty zespołów adwokackich zwiększyły się o 5,3%, koszty administracyjne zwiększyły się o 5,6%, wynagrodzenie brutto o 5,2%, a wynagrodzenia netto — o 5,4% (w sumie o 6 174 252 zł).

Biorąc pod uwagę strukturę zleceń, zwiększyły się one w sprawach karnych w II półroczu 1975 r. w porównaniu z II półroczem 1974 r. o 19,2% (10 961 spraw), zmniejszyły się zaś w tym samym okresie w sprawach cywilnych o 3,3%, a w innego rodzaju sprawach — o 21,9%. Należy zauważyć, że wykazane zwiększenie się ilości spraw karnych jest w istocie pozorne, gdyż w okresie II półrocza 1974 r. odnotowano spadek wpływu zleceń w sprawach karnych na skutek wydania ustawy o amnestii.

Stan konta 34 w zespołach adwokackich na koniec II półrocza 1975 r. (31 grudnia 1975 r.) wyniósł 32 758 242 zł, i w porównaniu z końcem I półrocza 1975 r. uległ obniżeniu o 4 135 141 zł.